

Souvenir (I)

por Àngel Quintana, 'Punt Diari',
17 novembre 1985

Començava amb les imatges de 'À Propos De Nice', de **Jean Vigo**, i acabava amb la cita de **Jean Fustache** "Vells núvols volaren damunt Nôtre Dame en un vell film de **Jean Renoir** a Paris", enmig d'un magnífic poema visual de **José Luis Guerin**. Entremig veiérem durant una hora records de cineastes, records de persones rodats en "super-vuit", en vídeo domèstic, en tota mena de formats i muntats àgilment. Era la primera entrega d'un nou programa televisiu, ['Arsenal'](#), que promet molt i molt.

Feia temps que no m'emocionava tant davant d'un programa de televisió. 'Arsenal' complia perfectament la missió de transmetre la informalitat, transmetre les imatges de tots aquells actes humans que mai no veiem al cinema perquè atempten contra la formalitat. Era un programa absolutament iconoclasta, innovador i alhora poètic. Veiérem retalls d'obres de cineastes consagrats com **Martin Scorsese**, **Win Wenders** i el 'Paris-Texas', **George Cukor** i 'La Costilla De Adán', **Alain Tanner** i 'En La Ciudad Blanca', aquestes imatges de record s'alternaren amb les de gent del país.

Souvenir (i II)

por Àngel Quintana, 'Punt Diari',
19 novembre 1985

"Preferiria tenir un recordatori d'algú que vaig estimar entranyablement abans que l'obra d'art més noble que s'hagi produït mai", indicava una de les diverses cites que aparegueren a l'espai titulat 'Souvenir', primera entrega del prometedor programa 'Arsenal'. Mentre espero amb candeletes el segon 'Arsenal', dedicat al grup britànic **The Smiths**, no puc deixar de pensar en la gratificadora sorpresa que em va produir el primer programa. Era un programa sobre el record, sobre records de felicitat, sobre imatges de viatge de gent que amb la seva càmera rodaven amb passió, sense formalismes, ni gramàtiques de cap mena. Ja parlarem dels records dels cineastes reconeguts, però és que la sorpresa fou més gran quan comprovàrem que molts realitzadors del nostre país treballaren amb imaginació tres minuts de record per presentar-nos-els amb tota la seva frescor. Imatges rodades moltes d'elles amb Super-8, que conservaven tota la força d'un format marginat.

Arsenal va recuperar noms oblidats, noms de directors etiquetats sota els adjectius de marginals i independents. Aparegueren imatges de la vella glòria del cinema independent del nostre país, com **Antoni Padrós**, **Joan Salgot**, **Joan Minguell**, **Sierra Fornells**, **Carles Comes**, **Bigas Luna** (en un reportatge que no tenia res a veure amb el Kiu) i gent nova amb **Josep Maria Civit-Rosa Vergés**, i sobretot **José Luis Guerin**, que amb el seu curt episodi que va cloure el programa va demostrar ésser la més clara esperança que té a hores d'ara el cinema del nostre país.